

ספריו — אוצר החסידים — ליבאוועיטהש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשרים וחמשה

היכל
שלישי

**מאמר
מי יתנער באח לי**

•

מכ"ק אדמור"ר הוקן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התניא ושהו"ע)
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

יצא לאור בפעם הראשונה מכתב יד



על ידי מערכת
„**אוצר החסידים**”
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.
שנת חמישת אלף שבע מאות ושמונים לבריהה

Mi Yitencho Ke'och Li

Copyright © 2019
by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com

Orders Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148
www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

ב"ה.

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' וילך, וא"ו תשרי הבעל"ט, יום הסתלקות החמשים וחמש של הרבנית הצדנית מרת חנה ע"ה, אם כ"ק אדמור' זצוקלה"ה נג"מ זי"ע, הנו מוציאים לאור מאמר ד"ה "מי יתנרכאech ל"י" מאת כ"ק אדמור' הזקן.

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מכחבייד מעתיק מספר 2.*

لتועלת הלומדים והמעוניינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וציונים, ובראש הקונטרס – פאקסימיליה.

*

הكونטרס נערך על ידי הרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אווצר החפידים”

ערב ש"ק וילך, ה' תשורי הי"ש'פ
ברוקלין, ניו.

*) תזכיר כת"י זה, נתקבל לאחרונה בספרית אגדות חז"י חב"ד ע"י הרה"ח ר' אריה קאלטמאן, לע"ג אביו ר' יוסף בנימין בן ר' מנשה הי"ד.



۲

מיו' יתנך¹ כאח לי יונק שדי אמי אמצעך כו', כני' אומרת כה, אמצעך בחוץ אפי' בגלותא, בחי' אשקר בחי' נשיון² התדוקות רוחא ברוחא. ולהבין זה הדבר, הנה כתיב רני' עקרה לא ילדה, שבזמן הגלות נק' כני' עקרה, שאין לה בחי' לידיה, ולעתיד כתיב אמי' הבנים שמחה, שהי' לה בחי' לידיה, אם הבנים. דינה בינה' נק' אם כמ"ש כי' אם לבינה תקרה, ובנים נק' אהויר הנולדים מהתבוננות, ובגלוותא נק' כני' עקרה שאינה מולדת בהתגולות.

דינה כתיב שמעי' ישראל כו', שמע לשוני' התבוננות, ה' אלקינו, התבוננות הוא להבין³ דבר מתוך דבר. דינה כל ההשתלשות נראת בדרך ע"ע, המלבשות עולמות, בחי' ממכ"ע, כמו למשל שכל שנטלבש במחשבה ונשתנה השכל, וכן מחשבה בדיורו כו'. ויש בוזה התפעלות שנטפעל השכל ונשתנה, אבל באמת כתיב אני' הו' לא שניתי, שקמי' אין שינוי כלל כו', והוא מפני שהוא בדרך אויר ומואר, את⁴ המאור הגדל, כמו במאור עזמותו אם יתנו מסך בפניו וישתנה האור אין שינוי במאור כלל, כך קמי' עצמותו ומהותו אין שינוי והתפעלות כלל, שהם השתלשות כל העולמות שהם רק בחי' אויר וזו בלבד, ואני' שינוי כלל בין קודם שנברא העולם לאח"כ כו' כמ"ש אני הו' לא שניתי, והשתלשות הם רק בחי' שם בלבד, בחי' מלכות,

1) מי יתנך כאח לי: אמר זה נדפס מכת"י דף קג, סע"ב. ובמק"ט שם]. וראה מאמרי אדאה"ז דברים ח"ד ע' אתך: ואמרו רוז'ל שבזמן הגלות נקרא כנסת ישראל בלבד בשם עקרה.

2) אם הבנים שמחה: תהלים קיג, ט.
3) בינה' נק' אם: ראה זה"א ריט, א. זח'ב פד, א. פה, ב. פרדס שכ"ג (שער ערכי הכהניים) מערכת אם הבנים. לקוית דרישים לשמע"ז ח'ד. וועוד.

4) כי אם לבינה תקרה: משלוי ב, ג. ראה אויה"ת משלוי ברך א' ע' תקמונ. מאמרי אדאה"ז במדבר ח"ג ס"ע תקסוף ואילך.

5) שמע ישראאל: ראה זה"ג ע' תשלו. ושה'ג.
6) לשון התבוננות: ראה זה"ג קלח, ב. מאמרי אדאה"ז ויקרא ח'ב ע' תשלו. ושה'ג.

7) להבן דבר מתוך דבר: אהה חגייה יד, א. תניא פ"ג. אגה"ק סט"ץ (קד, רע"א). תורה בראשית א. הוספה לתו"א קיג, ג. לקוית ואחנן ג. סה"מ תרכ"ט ע' רטו.

8) אני הו' לא שניתי: מלאכי ג, ו.

9) את המאור הגדל: בראשית א, טז.

10) ואין שינוי כלל בין קודם שנברא העולם: ראה נסוח תפלה השחר. שליה תולדות אדם ג, ב. מאמרי אדאה"ז על מרוז'ל ע' שלו.

1) מי יתנך (והוא כנראה מתקופת מאמרי מס' 2 (כט, ב) (והוא כנראה מתקופת מאמרי לייאנו). מאמריהם נוספים מכ"ק אדמור' הזקן על פסוק מי יתנך – ראה: מאמריהם הקצרים ע' רפד (מאמר מתקופת לייאנו). סה"מ תקס"ה ח"א ע' תפז (מקבילו ללקויות שת"ש מז, ב). סה"מ תעק"א ע' ע, פד, צז, קו (מקבילו בתורה"א תרומה עט, ג). מאמרי אדאה"ז על כתובים ח"ב ע' רנא).

2) הגות על מאמרי אדאה"ז, נדפס באホ"ת שה"ש (כרך ב) ע' תרל"ד-תרבע. (הגות על נוסח הלקוית – הנחת מהרי"ל אחיו של כ"ק אדמור' הזקן). שם ע' תערד-תרפח (הגות על נוסח תקס"ה – הנחת כ"ק אדמור' האמצעי). ובד"ה מי יתנך שבת שובה תקצ"ד – נדפס בكونטרס קה"ת תשע"ח (וראה שם בהמ"מ).

3) מי יתנך: שה"ש ח, א.

4) נשיקין התבוננות רוחא ברוחא: ראה זח'א מא, רע"ב ואילך. קפד א. זח'ב קכד, ב. רנד, רע"א. רנו, ב. תניא פמ"ה (ס"ד, ב). פמי' (סה, א ואילך). פמ"ט (ע, א). אגה"ת פט (צח, ב) ובכ"מ. וראה לקוש חל"ט ע' 99 בהערה 33.

5) רני' עקרה לא ילדה: ישע' נד, א. וראה לקוית דרישים לשם"ע פח, ג; גע' בזוהר משפטים

מי יתנק כאה לוי

מלכותך¹⁴ מכ"ע כו', כמו למשל בח"י מלוכה¹⁵ שהוא רק מה ששמו נק' על העם ואין¹⁶ נוגע לעצמו כלל. וזהו ישתחבּו¹⁷ שمر לעד מלכנו, וו"ש ברוך¹⁸ שכמלי"ג, שהשתלשות כל עולמים, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, גשמי"ו ורוחני"ו, הכל הוא רק מלכותו כו', שהוא רק אוור זיו בלבד, אבל לגבי עצמו ומהותו אין שם שינוי כלל ואין תופס מקום כלל, וכמ"ש המלך¹⁹ המרומם לבדו מאז והמתנשא מימות עולם, שהוא מנושא מהן.

וע"י שיאיריך בהתבוננות יגיע לבחי' ואהבת, שייהי כל חפצו רק לעצמו ומהותו, כמ"ש מי²⁰ לי בשמות ועمر לא חפצתי הארץ, שלא²¹ ירצה לא ג"ע העליון ולא ג"ע התחתון, וזה מי לי בשמות כו', כי שמים²² וארי הם ג"ע העליון וג"ע התחתון, כי ג"ע הוא רק זיו השכינה, ביו"ד²³ נברא העווה"ב, ביו"ד²⁴ הוא בח"י צדיקים²⁵ יושבין וננהנים מזיו השכינה, ביו"ד²⁶ נברא העווה"ב, ביו"ד²⁷ הוא בח"י צמצום, שציריך לצמצם הארה זו שיוכלו לקבב, ואפי' שיש ריבובי התענוגים בג"ע, ממשארץ' מوطב²⁸ דלידיני' כו', שכדי כל יסורי גיהנם ולבא לעלמא דאי, מ"מ הוא רק זיו, لكن לא ייה' חפזו רק לעצמו כו'. ומה שנ' א"ס, הוא שמאיר בבח"י א"ס בריבובי השתלשות בעש"ז, כמ"ש והר²⁹ סני עש"ז כלו כו', עש"ז³⁰ הוא עולם שנה נפש, הוא מפני שירד²⁹ לעליו ה, בח"י הו', וכותב כי³⁰ ערך מקור חיים, שאפי' מקור חיים הוא עמר. והוא ואהבת³¹ את הו' אלקי', ואהבת³² לשון

(23) צדיקים יושבין וננהנים מזיו השכינה:
ברכות י.א.

(24) ביו"ד נברא העווה"ב: מנוחות כת, ב. ב"ר יב, י.

(25) ביו"ד הוא בח"י צמצום: ראה אגה"ת פ"ד. סה"מ תרל"ח ע' קו. ושו"ג.

(26) מوطב דלידיני': חגיגה טו, ב.

(27) והר סני עש"ז כלו: יתרו יט, ייח.

(28) עש"ז הוא עולם שנה נפש: ראה הקדמת הראב"ד לט' יצירה (קרוב לתחלית). פרדס שער הנתיבות פ"ה (נתיב כב). שיעור קומה (להרמ"ק) מערכת אדם טו". או"ה"ת יתרו ע' התתז. תחכga.

(29) שירד לעליו ה: ע"פ יתרו יט, כ.

(30) כי ערך מקור חיים: תהילים לוי, י.

(31) ואהבת את הו' אלקי': ואתחנו, ה.

(32) ואהבת לשון אבבה ורצונו: ראה ס' שרש יש' הובא בספר החקירה להצ"ץ מערכת אהב צד, א. תורא לב, ג. לקו"ת נשא כו, ב. בלק עא, ב. מסעי פח, ד. ואתחנן ט, ב. ש"ש יז, א. מאמרי אדה"ז תקס"ד ע' קצט.

(14) מלכותך מכ"ע: תהילים קמה, יג.

(15) מלוכה . . . רק מה ששמו נק' על העם:

פיוט "אדון עולם": מלך שמו נקרוא.

(16) ואין נוגע לעצמו כלל: ראה גם ל��יות אמרו לה, ב. שה"ש מ, ג. מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע' ב. סה"מ תרכ"ט ע' 141. ועוד.

(17) ישתחבּו שמן לעד מלכנו: ברכת ישתחבּה.

(18) ברוך שכמלי"ו: פסחים נו, א.

(19) המלך המרומם לבודו: ע"פ ברכת יו"ץ דשבת.

(20) מי לי בשמות ועمر לא חפצתי בארץ: תהילים עג, כה.

(21) שלא ירצה לא ג"ע העליון ולא ג"ע התחתון: ראה שיש מצות התפללה פ"מ (דרך מצותיך קלת, סע"א). מאמרי אדה"ז ע' קמה.

(22) שמים וארכך הם ג"ע העליון וג"ע התחתון: ראה גם תוי"א מולדות יז, ד. תצוה פא, ב. לקות במדבר טו, ב. חוקת טג, ג. סה"מ תר"ם ח"ב ע' תרכה ובהגנסמן שם.

אבה ורצון, שיהי רצונו רק לה'. אבל עכשו בגלות כניסה לישראל מקור נשמות ישראל הוא בח' עקרה לא ילדה, הינו אף שמתבוננו ומעמיק בההתבוננות, עכ"ז אין בו לידה, שאינו מתפעל באホויר.

ועצה היוצחה לזה הוא מה שרוץ'ל בני³³ חי' ומזוני לאו בזוכותא תלי' מילתא אלא במזלא תלי' מילתא, מזל' והוא בח' י"ג³⁴ תיקוני דיקנא, י"ג מדה"ר, ויש מזל³⁵ נוצר ומזל נקה, ונקי מזל עליזן ומזל תחתון כו', שבחי' בני תלויים במזלות הינו בח' י"ג מדה"ר שםם בא בח' לידה.

וזהו שתיקנו לפני ק"ש שתים³⁶ לפניה, שבשתי הברכות יש בח' רחמים רבים, שבברכה ראשונה נאמר אלקי³⁷ עולם ברחמי הרבים רחם עליינו, שהוא לעורר רחמים רבים מבחי' מזלות הניל', וכן בברכה שנייה, נאמר אבינו³⁸ אב הרחמן המرحم כו', ויש כפול לשון, אב הרחמן המرحم, משני מיני רחמנויות. הא³⁹ הוא על ניצוץ אלקות שבנפשו שהוא חלק⁴⁰ אלה וכל רצונו וחפצו הוא להיכלול ולהיבט באלקות, וירד פלאים בחשכות הגוף המסתיר עליו בעניני עזה⁴¹ אפי' בדברים המותרים, וכ"ז אשר כל אחד יודע בנפשו. והשנייה⁴² הוא רחמנויות על שם הו', פ"י לעורר רחמים על השפעות שם הו', שנשתלשל וירד בריבוי צמצומים, יוז' הוא צמצום, ה' התפשטות אורך ורוחב, ו' המשכה כו', וכמ"ש יושב⁴³ אל הו' וירחמו, פ"י וירחמו לשם הו', שנשתלשל בריבוי צמצומים והעלמות ורואה להיגנות ואין אלו מנהין כו', לזה יתمرמר בנפשו. ובאותעדלה' כת' מעריך רחמים רבים ממוקור הרחמים שלמעלה שם הו' ב"ה, הינו מזלות, מזל נוצר⁴⁴ אותיות צינור על נפשו, שע"ז יכול להיות אח"כ בק"ש בח' לידה ע"י ריבוי ההתבוננות, כמשל טיפת⁴⁵ האב בבטן הנוק' ע"י שהי' ט' חדשים נגמר הولد, כך ע"י ריבוי

(37) אלקי עולם ברחמי הרבים רחם עליינו:
ברכת יו"ץ.

(38) אבינו אב הרחמן המرحم כו': נסוח
ברכת אהבת עולם דק"ש.

(39) הא' הוא על ניצוץ אלקות שבנפשו: ראה
תניא קוונטרוס אחירון (קסא, ב).

(40) חלק אלוה: ראה תניא פ"ב.
(41) והשנייה הוא רחמנויות על שם הו': ראה
תניא פמ"ה. אגה"ת פ"ז. פ"ח.

(42) ישוב אל הו' ורחרחו: ישע' נה, ז.

(43) נוצר אותיות צינור: ראה אגרות קודש
מכ"ק אדמור' ז"ע ח'ב ע' קיט ואילך. מאמרי
אדהאמ"ץ ויקרא ח"א ע' ר מג. וש"ג. ח'ב ע'
תשעת. וש"ג.

(44) טירוף האב בבטן .. ט' חדשים: ראה
תניא פ"ב.

(33) בני חי' ומזוני לאו בזוכותא תלי' מילתא:
ראה מועד קטן כה, א. זה"א מג, סע"ב. קפה,
רע"א. זה"ב רטו, ב. רצב, א. וראה תוי"א תולדות
כא, א'יב.

(34) י"ג תיקוני דיקנא י"ג מדה"ר: ראה זה"ג
כלא, א. ספרא דצניעותא פ"ח. זה"ב קע, א.
ע"ח שי"ג (שער א"א) פ"ט. מאמרי אדהאמ"ץ
דברים ח"א ע' רפט. ח'ב ע' תפדר.

(35) מזל נוצר ומזל נקה: ראה תשא לד, ז.
וראה ע"ח שער הכללים פ"ה. מאמרי אדהאמ"ץ
דברים (ח"ג) ע' חתצעג.

(36) שתים לפניה: ראה שו"ע אדה"ז חאו"ח
סנ"א סע"י א'ב. מאמרי אדה"ז אותלך לאוニア
ריש ע' קפה. מאמרי אדהאמ"ץ בראשית ע'
תקלה.

מי יתנק כאח לי

העמקות הדעת כו'. אך הכל ע"י רחמנות מתחילה ובלא רחמנות הוא בח"י עקרה, והוא בני לאו בזכותו אלא במזל"י תליין כו', הינו מזל נוצר ונקה הניל.

וזהו שאומרת נססת ישראל בגלותא מי יתנק כאח לי כו', אחים⁴⁵ הוא מן האב, וילפינן אחווה מבני יעקב כו', שסתם אחים הוא מן האב, שמקבלים הרחמנות מן האב כמ"ש כרחות⁴⁶ אב כו', שעיקר הרחמנות הוא מהאב, חכ' כו'.

יונק שדי amo, amo הוא תושבע"פ, שלפעמים אף שנטപעל בתפילה אבל אחר התפילה נסתלק ונפסק ונשבחת, לכון שהיה"י גידול הولد וקיומו הוא ע"י יונק שדי amo, כמו למשל גידול הولد וקיומו האם ע"י החלב שיזוק מן האם אבל שלא יניקה ימות, כמו"כ שהיה"י קיום לא蒿ויר' הוא יונק שדי amo הינו תושבע"פ, כי תושבע"כ⁴⁷ הוא אב ותושבע"פ היא אם, כמו"ז ע"פ⁴⁸ שמע בני מוסר אביך זו תושבע"כ ואל תטוש תורה אמר זו תושבע"פ. וכן למשל גשמי שמתייפה א' של האב נעשה בבطن האם וולד שלם ברמ"ח איברים כו', כך מתיבה א' מתשב"כ נעשה מסכת שלימה בתושבע"פ כמו מס' סוכה, וכן מאות א' נעשה בתושבע"פ באורך ורוחב, כמו או"ר לרבות. וע"י תושבע"פ שלומד אחר התפילה הוא קיים לא蒿ויר' כל היום, ממשארז"ל כל⁴⁹ השונה הלוות בכל יום מובטח לו שהוא בן

בתורה שבעל פה דייקא, ובה הן כללות ונגדלות ממש, משא"כ בתורה שבכתב הן נרמות ברמו בעלמא ביתור אות או תיבת, ומזה נעשה מסכת שלימה בתורה שבעל פה בביואר כל פרטיה ההלכות ודקדוקיה, והרי התורה שבעל פה היא בח"י אם, שבה הן כללות כל ההלכות, ויונקים ממנה בקרוב מקום ממש. משא"כ בתורה שכותב היא בח"י אב, שמשתק בבח"י ריחוק ברמו כו', לפי שייא בח"י חכמה, דאוריתא מחכמה נפקת. וראה ס' השיחות התשנ"ב ח"ב ע' 477 ובהנסמן שם.

(48) ע"פ שמע בני מוסר אביך זו תושבע"כ: משלי א. ח. וראה זה"ב פה, א: מוסר אביך דא היא חכמה, תורה אמר דא היא בינה. שם רעו, ב: כבד את אביך דא תושבע"כ, ואת אמר דא תורה ע"פ. וראה מדרש משליעה"פ. וראה עוד ליק"ת שמע"ץ פה, ב (במה"מ בסוף הספר שם). (49) או לרבות: ראה כתובות לג, ב. קידושין מג. א. ב"ק נג. ב. עז. ב. ב"מ צד. ב. ב"ב ט. א. ובכ"מ.

(50) כל השונה הלוות בכל יום מובטח לו: מגילה כח, טע"ב. נדה עג, טע"א.

(45) אחים הוא מן האב ... וילפינן אחווה מבני יעקב: ראה ב"ב קח, א. קי, ב: והאחים מן האב נוחלין ומנהילים וכו', מנגנון, אמר רבא ATIYA אחותה אחותה [ופרשות]: כתיבaca ונתתם את נחלתו לאחיו, וכתבי התם (בראשית מב, יג) שנים עשר עבדיך אחיהם אחנו בני איש אחד וגוי, בני איש מיותר הוא, לדרכו DSTAM אחינו איןן אלא מן האב] מבני יעקב, ומה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם.

(46) כרחות אב: תהלים קג, יג. פירוש המlotות לאודהאמ"ץ סי' קיא.

(47) תושבע"כ הוא אב ותושבע"פ היא אם: ראה ג"כ אגה"ק סכ"ט. לדורות דורותים לשמע"ץ פה, ב: תורה שבכתב היא בח"י אב שהיא על דרך مثل כמו האב אל הבן, שהגם שמו הבן נשך מוח האב עצמו, על כל זה הרי עיקר גיורו ע"י שהייתו משעה חדשם בעיבור בבטן אם ויניקתו מחלב האם, והרי גידול הבן הוא בהתכללות והתחדשות האם עמו ממש, והאב איןו אלא שרש ומקור להתחווות, וכל גדייתו הוא בריחוק מקום מן האב. וכך התורה שכותב היא שרש ומקור לכל הלוות שבחורה שבעל פה. ומ"מ כל עיקר הלוות מבווארות יפה

עוֹהָבָב, הַלְכָות מְשֻׁנִׂיות תּוֹשְׁבָעָפֶפֶס, מִוּבְטָח לוֹ שַׁהְוָא בֵן עֹהָבָב, פֵי עֹהָבָב⁵² הוּא בֵיןָה⁵³ שְׁנָק' עֹהָבָב עַלְמָא דָאַתִי, וּבָנָגָע⁵⁴ עֹהָבָב פֵי שְׁמַקְבָּל מְמָנה, כְמוֹ בֵן שִׁינְקָן מְאַמָּנוֹ. וְזָהוּ שְׁנָאָמֵר הַלְכָות⁵⁵ עַולְם לָג, אַיתְ הַלְכָות אֶלְאַ הַלְכָות, שְׁמוּלִיךְ הַשְׁפָעָמְלָעָה לְמַתָּה, תְּרִיךְ⁵⁶ עַמּוֹדֵי אָוֹר, תְּרִיךְ מְצֹוֹת זָוֵד רַדְבָּנָן, שְׁנַתְלְבָשָׁה בְּדָבָרִים גְּשָׁמִים, תְּרוּמוֹת כּוּ. וְכָל⁵⁷ הַקּוֹרָא בְתּוֹרָה כּוּ הַקּוֹבָה קּוֹרָא וְשָׁוֹנָה כְּנָגְדוֹ. וְלַהֲבִין פֵי מְהוּ קּוֹרָא וְשָׁוֹנָה כְּנָגְדוֹ, וְכִי אֵין יִכּוֹל בְּעַצְמוֹ לְלִמּוֹד, אַבְלָל הַעֲנִין, דָהָנָה נַוְּבָּלָת⁵⁸ חַכְ' שְׁלַמְעָלָה תּוֹרָה, שַׁהְוָא בְּחֵי נַוְּבָּלָת, וְכִתְבֵּב וְתְמַלָּא⁵⁹ כְּדָה וְתַעַל, שְׁכִ"ד סְפָרִים דָאוּרִיתָא הַמְרַקְבָּה בְתּוֹרָה כְּחֵי כְּאֵין הַיּוֹם, וְלְהִוָּתָהָמְשֻׁכָּת בְתּוֹרָה הַוָּא עַיִ"י אַתְעַדְלָת שְׁקוֹרָא בְתּוֹרָה הַקּוֹבָה קּוֹרָא וְשָׁוֹנָה כְּנָגְדוֹ, רַק בְּאָופְן שְׁלָא יְהִי בְּחֵי נַפְרָד וַיְשַׁ, שַׁהְוָא לְוֹמֵד רַק כְּמַשׁ תְּעֻנוֹ לשׁוֹנִי אָמְרָתִיךְ, שַׁהְוָא כְמוֹ שְׁעֹונָה מָה שָׁאוּמָרִים, וּכְמַשׁ וְאַשְׁמָה⁶⁰ דְבָרִי בְפִיקְדָבָרִי.

אמְצָאֵך' בחוץ הוּא מַי שָׁאַינוּ בָעֵל תּוֹרָה, שָׁאַינוּ יִכּוֹל לְלִמּוֹד וְהַוָּא עֹסֶק בְמָוָיָם, עַכְיַי בְגַמְיָח וְצַדְקָה שְׁעוֹשָׁה הַוָּא בְחֵי נַשְׁקִין, הַתְדִבְקָות רַוחָא בְרַוחָא, וְזָהוּ אַמְצָאֵך' בחוץ בְשַׁוּוקִים, הַיְינוּ בְעַנְנִי מָוָיָם, עַכְיַי אַשְׁקָר, הַוָּא בְחֵי נַשְׁקִין, כִי יִשְׁיַחַד פְּנִימִי וְיִיחַד חִיצְוִני, יִחוֹד פְּנִימִי הַוָּא אַתְדִבְקָות חַבְדָה בְחַגְתִּי, הַוָּא עַיִ"י תּוֹרָה, אַבְלָי יִחוֹד חִיצְוִני הַוָּא בְחֵי נַשְׁקִין, שְׁהַוָּא מְתַבֵּל הַלְבָב, הַתְדִבְקָות רַוחָא בְרַוחָא, שִׁוְיזָא מְתַבֵּל הַלְבָב. וְזָהוּ עַיִ"י גַמְיָח וְצַדְקָה, מְצֹוֹת מְעַשְׂיוֹת שְׁעוֹשָׁה אַחֲרַת הַתְּפִילָה. וְאַפְפִי מַי שַׁהְוָא בְעַתְתִּיךְ צָרֵיךְ לְזֹה, כְמַאֲרָזְלָל כְלַי⁶¹ הַאֲוֹרָם אֵין לִי אֶלְאַ תּוֹרָה אֲפִי תּוֹרָה אֵין לוֹ, אֶלְאַ שְׁזְרִיךְ לְעַשּׂוֹת גַמְיָח, וְהַוָּא בְחֵי חַסְדָה⁶² דְרוּעָא יְמִינָא, וְזָהוּ

(58) וְתְמַלָּא כְּדָה . . . שְׁכִ"ד סְפָרִים דָאוּרִיתָא: חִי שְׁרָה כְּדָ, טָו. רַאה תְּקוּזִי בְהַקְדָמָה (ד', א). תְּכִ"א (מה, ב). תְּוִיא תְּלוּדָתִי, ד. מַקְזָן, לָ, ד. תְּצָהָה, פְבָ, ד. לְקוּזַת עַקְבִּי, יָא. בְּרַכָּה צָחָ, ד. שְׁהַ"שׁ לָזָ, ג. מַאֲמָרִי אֲדָה"ז תְּקַסְ"ג צָחָ עַיִ" קלְקִילָה. תְּקַסְ"ה חַבְבָה עַיִ" תְשֵׁש. תְּתַקְכָת. תְּקַסְ"ט עַיִ"בָה. כּוֹכָה. לְחַלְטָ.

(59) תְעַן לְשׁוֹנִי אָמְרָתִיךְ: תְּהִלִּים קִיט, קַעַב.

(60) וְאַשְׁמָה דְבָרִי בְפִיקְדָבָרִי: יְשֻׁעָנָא, טָז.

(61) אַמְצָאֵך' בחוץ . . . עֹסֶק בְמָוָיָם: רַאה תְּוִיא תְּרוּמָה, פָבָ, בְּאַילָךְ: אַמְצָאֵך' בחוץ שָׁגָם בְעַלְיָה הַעֲסִקִים יִמְצָאָהוּ בחוץ כַיּוֹן שְׁעַיִ" עַסְקִיהם מְתַעְלִים הַנִּצְוֹזִוִת . . . וְאַדְרָבָה . . . הַבָּעֵל עַסְקָ . . . מְעֻורֵר וּמְשַׁרֵּךְ מִקְומֵן גְבוֹהָ מַאֲדָ . . . עַיִ" אַתְכְּפִיא וּבְטוּל הַיָּשָׁלָא . . . וְזָהוּ עַנְיָן שְׁזְבּוּלָן קוֹדָם לִישְׁשָׁכָר.

(62) כָל הַאֲוֹרָם אֵין לִי אֶלְאַ תּוֹרָה: יִבְמֹתְקָט, ב.

(63) חַסְדָ דְרוּעָא יְמִינָא: רַאה תְּקוּזִי בְהַקְדָמָה (ז', א).

(51) עֹהָבָב הַזָּהָב בְיַהִינָה: רַאה פְרַדֵס שְׁעֵר עַרְכִי הַכְּנִינִים מְעַרְכָת עַולְם.

(52) בְיַהִינָה . . . עַלְמָא דָאַתִי: רַאה זְחִיב צָנָ, ב. קְטוּ, ג. זְחַג רַעַח, א. וְעוֹד. וְרַאה עַיִ" שְׁמַי"ג שְׁעַר צִירָה הַעֲלָמָות (סְפָג).

(53) וּבָנָ עַוְהָבָב פֵי שְׁמַקְבָּל מְמָנה: לְקוֹתָת שָׁהַ"שׁ כְט, ד. וְעוֹד.

(54) הַלְכָות עַולְם לוֹ אַיתְ הַלְכָות אֶלְאַ הַלְכָות: חַבְקָוק, ג, ו.

(55) תְּרִיךְ עַמּוֹדֵי אָוֹר, תְּרִיךְ מְצֹוֹת: רַאה תּוֹרָת הַעֲלָה לְהַרְמָא"חַג פְלַח" (לָב, א. שְׁלִיחָה יִתְרוֹ שְׁטָוּ, א. מַאֲוִי"א מַעַי" תְּרִיךְ סְנִי". וּבְהַמִּמְמָמָמָמָאֲדָה"ז פְרִשְׁוֹת הַתּוֹרָה חַא לְעֵי שְׁלָחָ).

(56) וְכָל הַקּוֹרָא בְתּוֹרָה כּוּ הַקּוֹבָה קּוֹרָא וְשָׁוֹנָה כְּנָגְדוֹ: רַאה תְּדִבְאָרְרָפִיָה. יְלִישָׁ אַיכָה רְמוֹז תְּרָלָד.

(57) נַוְּבָּלָת חַכְ' שְׁלַמְעָלָה תּוֹרָה: בַּרְ פִּיאַ, ה. פְמַ"ד, יָז. וְרַאה מַאֲמָרִי אֲדָהָמְצָדָם דְבָרִים חַדְעַד עַיִ" אַרְכָ וְאַילָךְ. וְשַׁגָּן.

ואשים דברי בפיק ובצל ידי כסיתיך, שהוא בח' חסד הניל, וע"י געשה בח' נשיקין, אשקר, התדבקותכו. וזהו שמה⁶⁴ זבולון בצאתך ויישכר באוהליך. והכל הוא ע"י רחמנות תחילת, לעורר רוחך מקור הרחמים ובלא זה איןנו יכולים.

אנהగ' אביאך אל בית אמי תלמידני, הוא להיות ואשים דברי בפיק, שהוא תלמידני [לשון מפועל], שאתה מלמד אותה, כמ"ש תען לשוני אמרתיך, אני⁶⁵ המשנה המדברת בפיך.

אשקר⁶⁶ מיין הרקח, עיקר הגילוי למטה הוא ע"י הינו כמ"ש יין⁶⁷ המשמח אלקים ואנשימים, ואמריזל⁶⁸ אם⁶⁹ אנשים הוא משמה אלקים במא משמה, שאין אומרים שירה אלא על הינו⁷⁰, שיר הלויים על הקרבנות, שיהי' התגלות בח' שמחה למטה, נכנס⁷¹ יין יצא סוד, וככשיו⁷² שאין קרבנות הוא ע"י פסוד⁷³ הם בח' יין.

וזהו אשקר מיין הרקח מעסיטי הרימונים, דהנה יש פושיע⁷⁴ ישראל שאין להם תורה וגם המצוות שעשוין הם בלבד, אך אעפ"כ הם מלאיםמצוות כרימון כמאיזל⁷⁵ ואעפ"כ שהם בלבד כונה נעשה היהוד ע"י, וזה תענגוג מה⁷⁶, והוא מעסיט הרימונים שע"י ג"כ עסיט.

והנה עיקר קיבול שכבר הוא לעתיד, היום⁷⁷ לעשותם ולמחרו⁷⁸ לקבל שכרם, והוא לאחר תהה⁷⁹ מיל', שיחי' המתים ויבאוו בגופם. ולכארורה איןנו מובן מהו

(71) וככשיו שאין קרבנות הוא ע"י פסוד⁷⁰: ראה ברכות כו, ב. ש"ע אדה⁷¹ חרואה סנ"א, אב. וראה לדורות פינחס עט, א; ועיקר ביטול הייש הוא במעשה הקרבנות . . . ובר הוא עני' התפללה, ואפ"ל דליכן בתפללה אמרים תחולת פסוד⁷².مامרי אדהאמ"ץ שמות ח' ע' רפט. ח' ב' ע' שכא.

(72) מעסיט הרימונים: בש"ש שם: מעסיט רמוני.

(73) פושעי ישראל . . . מלאיםמצוות כרימון: עירובין ט, א. ובכ"מ. מה: כ"ה בהכתבי>.

(74) היום למשותם: ואתחנן ג, יא.

(75) ולמחר לקבל שכר: עירובין כב, א. (77) תהה⁸⁰, שיחי' המתים ויבואו בוגוף:

שיטת הרמבי' בשער הגמול בסופו (בחוזאת שאווועל) ע' שט. ראה לדורות צו טו, ג. ש"ש, סע"ז. סה. סע"ז. סה. סה. סה. ראה אגדות קודש כ"ק אדרמור ז"ע חלק ב' ע' ע' ובהערה 23. ושב'ג.

(64) שמח זבולון בצאתך: ברכה לג, יה.

(65) אני המשנה המדברת בפיך: מגיד משלים להבי' בכם – ראה שם פ' מקץ (בחוזאת ירושלים תש"כ – לו, א. ויחי' מה, ב.). בא (גנ, ב). יתרו (סג, ב). תציה (סח, ב). תשא (ספ, ב). ויקרא (פז, א). תורייע (ק, ב). ברכה (קמה, א). וראה תור"א וארא נח, א. נת, ד. לקות⁸¹ פקודי ה, סע"ז ואילך. ח, ב. אחרי צו, ב. שה"ש מא, ואילך. ועוד.

(66) אשקר מיין הרקח: שה"ש ח, ב.

(67) יין המשמח אלקים ואנשימים: פ' שופטים ט, גג.

(68) אם אנשים הוא משמה . . . שאין אומרים שירה אלאל רון: ברכות לה, א.

(69) הירין, שיר הלויים על הקרבנות: ראה ר"ה ל, ב. ערכין יא, א. וראה תור"ח בראשית ג, ג, לה, ד שבואר זה באריכות.

(70) נכנס יין יצא סוד: עירובין סה, סע"א. סנהדרין לה, רע"א. ועוד.

השבר שיבואו לעזה⁷⁷ בגופם וכעת הם בג"ע כמשארז'ל⁷⁸ כל הצדיקים, ולעתיד כתיב והקמות⁷⁹ עליהם שבעה רועים ושמונה נסיכים כו', שיבוא אברם יצחק וייעקב ומשה ואחרון בעזה⁸⁰ בגופם, וכעת הם בג"ע, כמשארז'ל האבות⁸¹ הוו הן המרכיבה, שהם בחיים מרכיבה. ומה שמתפללים על קבורי אבות כו', הוא רק בחיים הבלתי⁸² דגומי של הקבר, בחיים מוחין דקנות, אבל עיקרם הם בג"ע העלייו. אך באמת ג"ע הוא רק בחיים זיו והארה בעלה, בחיים א/or, אבל לעתיד יתגלה המאור בעזה⁸³ הגשמי דוקא, כי נזעי⁸⁴ תחולתן בסופו דוקא, והוא שאמר עולם הפון כו' תחותנים למעלה, שבחיי מוחין דקנות שהוא עלה במדrigה מבהיה ג"ע וכל המדריגות, ולכן יתלבשו כל הצדיקים בגופם. והוא עתידיים⁸⁵ צדיקים שיאמרו לפניהם קדושים⁸⁶, שהוא בחיים מובדים, וכתיב Ud⁸⁶ יעבור עמק הווי, לעלה ממש הווי, וכמ"ש לפנוי הווי⁸⁷ כו', שייהי גילוי עצמותו כו' ודיל.



הנשמה האלקרי הרוי יש בו מ"מ אפס [קצתו]
מעט מזער מҺארת הקדושה. וראה סה"מ
תר"ם ח"א ע' נח: לכן גם בעצמות היבשות
באנשי' שכבר מתו זמן רב פועליהם שלא יركבו
העצמות למגרי עד התחוי' שייה' בזמן תה"מ,
והיא עצם לו הנשارة בלתי מרוקבת, גם בכל
העצמות יש איזחו רושם מהם, והוא ג"כ בחיים
הבלתי דגומי' המקימת וכמ"ש ונפשו עליו
תאבל.

(82) נזעך תחולתן בסופו: ס' יצירה פ"א, מ"ז.

(83) עולם הפון: ראה פסחים ג. א. מאמרי
אד"ה תקס"ח ע' נב. ובכ"מ.

(84) עתידיים צדיקים שייאמרו לפניהם קדושים:
ב"ב עה, ב. וראה תניא אגה"ק ס"ז (קבה, ט"ב
ואילן).

(85) קדוש שהוא בחיים מובדים: ראה תניא
פמ"ז (ס"ו, א). תוריח וארא נא, ד. ובהערה 10.

(86) עד ינבור עמק הווי . . . לעלה משם
הויה: בשלוח טו, טז. ראה גם תוי"א לר' גי, ד.
בשלח סה, א. לקו"ת בשלוח ב. ג. חותמת סד, ג.
בלק עד, א. האזינו עא, ד. מאמרי אדהאמ"ץ
דברים ח"ג ע' א'ק. סה"מ תר"ם ח"א ע' רמו.
וש"ג.

(87) לפני הווי: ראה אחריו טז, ל. ישע"י סו,
כג. ועוד.

(78) כמשארז'ל כל הצדיקים: כיה בהכת".
אול' הכוונה לסתהדרין ר'פ' חלק (צ, א) כל
ישראל יש להם חלק לעזה⁸⁸ שנאמר [ישע"י ס.
כא] ועمر כולם צדיקים.

(79) והקמות עליהם שבעה רועים: ראה
יחזקאל ג. לד, כג.

(80) האבות הן החומרכבה: ראה ב"ר פמ"ז,
ו. פפ"ב, ג. זה"ג רנה, ב.

(81) הבלתי דגומי של הקבר: ראה זה"ג
קסט, א. קע, א. ע"ח שכ"ב (שער מוחין דקנות)
פ"ט. וראה מאמרי אדהאמ"ץ בראשית ע'

תקא: נשאර מות דמ"מ בחו' הבלתי דגומי
נשאר כו' כדיוע זוזהר ובעה^ח ע'פ' ונפשו עליו
תאבל כו' [איוב יד, כב. ראה זה"ג שלח קסט, א.
קע, א. עץ חיים שעיר (ז) טנת"א פ"ה. שער (ז) ייח]
רפ"ח ניצוץן פ"א. מאמרי אדה"י פרשיות

התורה ח"א ע' שבב (ובהנסמן בריש המאמר
שם). מאמרי אדהאמ"ץ דברים ח"א ס"ע קסב
וירוש ע' שבג). (גם בדי רוזל שאמרו כמחט
בבשר חי כו') [ברכות ית, ב] שייאחו בגוף
החווררי וידבק בו בכל חלקיו כו' ויעשו בו
כרזונו, עד"מ הגולן שהורג נפש, שמלאבד
הרציחה עצמה הוא נופל על הגוף הנשאר
ועושה בו פצעי' רבים וכיוצא. והנשאר מובן
למעלה, שגם גופו החומרני שנשאר אחריו יצאת

לזכרו לעילוי נשמת

הרבי חיים חנוך ע"ה

בן ר' אליעזר ה"ד

אקליקא

шибוש וכיהון כרב העיר

"ניו בריטאן" קאנעקטיקט

יוטר מארבעים שנה,

עסק בצרכי ציבור באמונה

בעל חוש לעשיית טוביה ליהודי,

ובכלל לכל אנשי העיר,

זכה שכ"ק אדמו"ר זי"ע התבטה עליו

"שהוא המכenis אורה שלו" ב"ניו בריטאן"

לב"ע בשם טוב ובשיבת טובה

ביום ה' תשרי ה'תשע"ח

ולעלוי נשמת

זוגתו האשה החשובה מרת לאה (לייסבעט)

בת ר' שלמה ה"ד

לב"ע ביום י"ב חשוון ה'תשע"ה

.ת.ג.צ.ב.ה.



נדפס ע"י בני משפחתם שיחיו



ולעלוי נשמת

ר' יוסף בנימין ע"ה בן ר' מנשה ה"ד